

إثنا عشر رسالة

[10] استنباط جمع فروع از ادلهء تفصیله ومدارك اصلیه أو را حاصل بوده باشد وعلومی که مادهء اجتهاد کلی است تحصیل کرده باشد وفرض مقلد اینست که جمیع فروع دین واحکام مسائل را از مجتهد که مستجمع شرایط اجتهاد وفتویست بواسطه یا پیکواسطه یا بوسایط منترتبه که همه بصفت عدالت موصوف بوده باشند اخذ نموده در عبادات ومعاملات وعقود ایقاعات وحدود وجنایات بمظنون مجتهد وقول أو عمل کند وشرط است که آن مجتهد زنده باشد چه عمل بقول مجتهد مرده جایز نیست ومقررات که إذا مات المجتهد مات قوله واین مسأله نزد علما ومجتهدین امامیه رضوان الله تعالی علیهم محل خلاف نیست ودر هیچ عصر منکر اشتراط حیوة مجتهد واجب الاتباع معروف نبوده است واکثر علماء جمهور نیز بران اتفاق کرده اند وبالجملة مخالف درین مسأله نیست الا بعضی از مجاهیل علماء عامه وسر مقام آنست که چون در ظتیات خطا بر مجتهد جایز است ودر صورتی که مخطی بوده باشد نیز مثناب ومأجور وطن أو که عبارتست از اعتقاد راجح قائم بنفس مجتهد علی الاطلاق معمول به واجب الاتباع است وموت جسمانی که حقیقتش انقطاع نفس مجرده است از عالم بدن ورجوع بعالم ملکوت میقات ظهور حقیقت
